

Un genocidi fiscal co

"L'esforç sustentador de CiU podria ser inútil -venia a dir Jordi Pujol avui, a la SER- si el PSOE entra en una 'situació de descomposició'. 'Quod erat demonstrandum', encara que no agradi a alguns lectors que per carta m'han acusat de derrotista. Repeteixo la tesi: el PSOE es trencarà a Andalusia i deixarà ben malbaratada l'assistència de CiU."

Jordi Pujol.

Les recomanacions de l'FMI.

Dilluns, 3. Fèiem cua per saber el preu dels bolets i ens hem reconegut les cares, després d'aquells gestos indecisos de les persones presumptivament educades quan no saben si hi ha prou confiança per parlar amb un desconegut. No ens desconeixíem tant fa una mica més de vint-i-cinc anys, quan sèiem als cèlebres bancs de fusta color de xocolata, al pati de la facultat de Lletres. Com que li veig un aire neoxòtic, li demano si finalment va dedicar-se a l'arqueologia. "No, em dedico a la publicitat, però faig temporades a Mèxic, tombant pels grans punts monumentals del món de la pre-conquesta." "Ah, la nostàlgia! Ja veig que enyores el món intel·lectual d'aquells anys passats. En el fons, encara voldries ser arqueòleg", li dic. Em mira, estupefacte, com si li parlés en un idioma inclassificable. "No, a veure. El cas és que la combinació de runes pre-colombines va molt bé per la publicitat dels cotxes". D'això en diuen sinergia, si no m'equivoco.

Dimarts, 4. Hi ha un cert bull al món periodístic de Barcelona, amb gravacions i nervis, nous projectes, reconversions, picabaralles i filtracions. "Ara bé, no sé si és una crisi de creixement o un efecte retardat d'estagnació", diu un veterà de redacció que no arriba a Indro Montanelli però té molta traça per posar el colze a la barra del Boadas. Per sort, si és crisi de creixement, ja preveu una dita mallorquina que com més serem, més riurem.

Dimecres, 5. L'esforç sustentador de CiU

podria ser inútil -venia a dir Jordi Pujol avui, a la SER- si el PSOE entra en una "situació de descomposició". "*Quod erat demonstrandum*", encara que no agradi a alguns lectors que per carta m'han acusat de derrotista. Repeteixo la tesi: el PSOE es trencarà a Andalusia i deixarà ben malbaratada l'assistència de CiU, si és que abans no sura qualsevol nou escàndol de corrupció, com si -per exemple- Luis Roldán firmés a Hollywood un contracte pel guió d'una sèrie sobre FILESA. El president de la Generalitat avui també ha dit que "un partit de govern que no funcioni bé és una amenaça per al govern i és una amenaça per a la governabilitat i, en darrer terme, per al bon quèfer en el país". Ho veig com una advertència més aviat dura que si no ha tingut prou ressò és perquè els telenotícies anaven buscant especialistes en sectes canadèques. Ben dinats, un empresari que ja no sap ben bé si votar CiU o PP ens explica que als pressupostos de 1995 només hi veu un pla de maquillatge en quinze dies: "En realitat és com si pretenguessin reactivar l'economia afegint-hi despesa pública. És ben senzill, ja veus. Amb més despesa pública, tendrem més dèficit, i més deute: així anirem matant la inversió productiva. Per més *inri*, quan parla el Fons Monetari Internacional, tothom es fa l'escandalitzat. Mira les pensions: tot això ja ho havia dit Solbes fa un any, però després els governants del PSOE renovador feren ús de la fumisteria. Jo crec que Convergència i Unió hauria d'haver entrat amb més bel·licositat en la consideració dels cos-

tra els bevedors i fumadors

Nelson Mandela.

Boris Ieltsin.

tos brutals de l'estat." Personalment, afegeixo amb tots els respectes que els pressupostos de 1995 em semblen un autèntic genocidi fiscal contra els fumadors i els bevedors, però això ja és una altra història.

Dijous, 6. Ja circula un acudit molt cruel –previsiblement republicà– sobre la profitosa visita de Mandela a Washington. Nelson Mandela diu a Bill Clinton: "Al meu país, primer anam a la presó i després arribam a la presidència".

Divendres, 7. Des de Berlín, una "coalició contra la corrupció als negocis internacionals" ha començat a donar bon joc. Amb el nom de Transparency International, pretén des de fa mig any la lluita contra un càncer social que no tan sols és cosa de dictadures "bananeres". Segons diu *The Financial Times*, ara tenim a l'abast una nova publicació de Transparency International: *La bona guia del subornament*, un estudi de George Moody-Stuart. Val quaranta marcs: bon preu. Transparency International també publica una revista trimestral que descriu els afers de corrupció d'arreu del món i proposa formes de control. Com a exemples, fins ara ha explicat amb pèls i senyals com fou possible la construcció de la gran catedral a la Costa d'Ivori o per quina raó a les escoles de Nigèria no hi ha llibres de text. A la Rússia de Borís Ieltsin ja han obert una delegació de TI: potser algunes ànimes nobles haurien de proposar-ne una a Espanya, amb l'atractiu im-

diat de dossiers tan cèlebres com les activitats de Juan Guerra, Mariano Rubio, Luis Roldán, la directora del BOE, etc. És clar que l'avantatge pràctic de TI és que no prové de cap contuberni moralista sinó d'empresaris farts de pagar la *mordida*. **Valentí Puig**